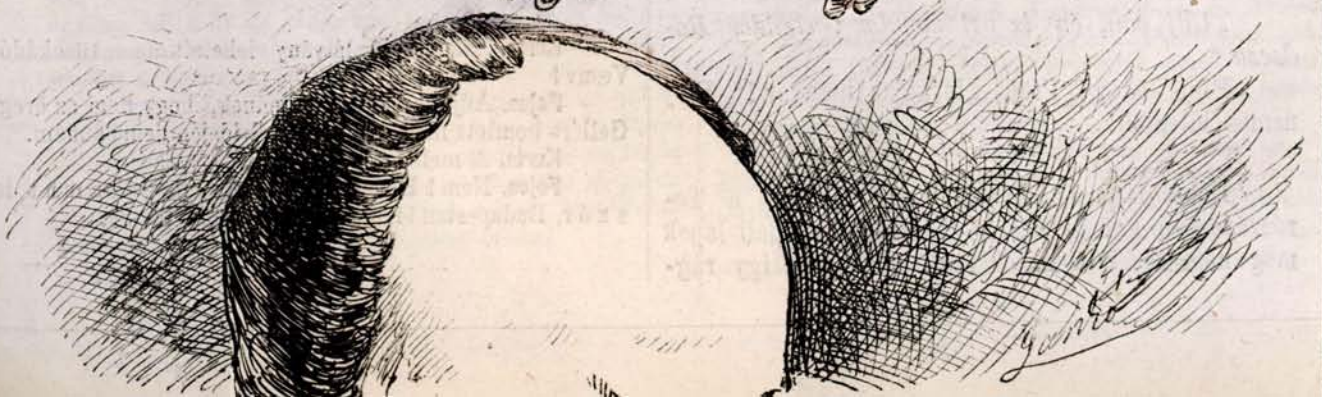

BORSSZEM JANKÓ

Radocza János.

A „Magyar Ujság“ illetékepen ír róla: „Radocza, hát ki az a Radocza? Még csak ipsilon sincs a végén. Azt hiszem az apja bocskorban, az öreg apja mezétláb járt. Ha még gróf volna, vagy báró, hát az ember tudná miért szidni; de rettenetes egy obskurus fráter, egy ügyvéd, a ki keze munkájából él, egy plebs, egy senki, mégis neki virit a terézvárosi buza. Horrendum! Mi lesz belőled Magyarország, ha egy r a-ra, d o-do rado, c z-a cza docza, Radocza, a ki hetenként háromszor vált tisztát, kétszer fürdik, s mindennap jóllakik, kávéit iszik és nem érzik meg rajta a papramorgó, kinek szüleiről csak abból tudjuk, hogy voltak, mert ő tanuságot tesz róluk, a kinek családja nem megy túl öreg apján, a kinek se kutyabőre, se hét szilvafája, szóval rongyos tudományán és megszerzett becsületén kívül semmije sincsen, hogy az ilyen is meri megbuktatni Jókait! Oh tempora, oh mózes! Jaj, jaj, mi jut eszünkbe! Borulj el, magyar demokrácia! Még megeskik, hogy ez a Radocza zsidó nemzetség ivadéka. Mi lesz belőlünk, ha még egy zsidó jut a képviselőházba. Igaz, hogy vannak már zsidaink Jókain kívül is, igaz az is, hogy ő nem zsidó, de ez nem a mi hibánk, hanem az övé, és végre is az lehetne, s milyen szégyen lenne az!

E rémes gondolatra elborul demokrata lelkünk, mély sóhaj tör magának utat kebelünkéből, s honfíjdallamos mélasággal indul a keservek eme nótájára ajakunk:

„Csipd meg bogár . . . .“

*

Az „Üstökösben“ pedig ilyen áll:

„Éljen der Radocza!“

„Udj van, én is azt mondok: elender Radocza.“

Pfuj Jókay! Pfuj, „lovagias magyar!“ Pfuj nemes ellenfél!

*

Ebből látja az olvasó, hogy Radocza a Terézvárosban győzni fog, ha addig a baloldali lapok meg nem eszik, a mitől félni lehet, ha így rág-

nak rajta tovább. Valóbszinű, hogy beletörik a foguk, s aztán Jókainak hiába sütik a pece-nyét, miután, ha úgy akarja a józan többség, a kitoló kásából jut neki.

B. J.

Választási mozgalmak.

Mint a Ferenczvárosból tudósítanak, a választási mozgalom ott tegnap reggel igen jelentékeny volt, a választók nagy része fésüléskor hajukat elválasztván. E műtét a pártnézetek szerint vagy jobb, vagy baloldali irányban történt, középpárti e városrészben igen kevés lévén.

*

A Józsefvárosban, mint megbízható forrásból értesülünk, Csernátoni a győzelem, miután ő már régen elválasztatott . . . az anyatejtől. („Á. M.“)

*

A Terézvárosból írják nekünk, hogy tegnap este a választás ott szerencsésen megtörtént . . . egy cipész inas által. A kandidátusok egy veknyi és egy lábbedli voltak, melyek egyikét nevezett választóttestület vaesorai mandatummal szándékozott megbizni. A szavazatok mindkét párt egyhangúsága folytán a tusa sokáig tartott, de végre is a lábbedli tartalmasabb programja győzött.

*

A Lipótvárosban tegnap reggel egy serdületlen suhancz feltűnést okozott azáltal, hogy a Dorottyautczából olajfestményt kellett a vevő házához vinnie. Ezáltal annyi hajlamot tanusított a képviselőséghez, hogy a baloldal rögtön őt kandidálta e városrészben ellenzéki képviselőnek.

Ártatlan beszélgetés.

Kurta. Nagyszerű látvány lehetett az a tűzokádó Vesuv!

Fejes. Adjunk hálát az Istennek, hogy nem az öreg Gellért bomlott meg. Ámbátor tél idején nem bannám.

Kurta. A meleg végett?

Fejes. Nem! Hanem az oly hegy, mely hamut is szór, Budapestén sikos időben nagyon elkelve.

Az új Barbarossa a Chiselhäuserben.

Vesuviana.

Végre sikerült azon indokok földerítése, mik a már több ízben megénekelt Vesuvót arra birták, hogy néhány hét előtt új kráterben lyukadjon ki s hogy ez alkalommal több angolt nyeljen el. A „Magyar Állam“ szerint ugyanis azért érte őket utól a kráter, mivel Angolország Garibaldit ennek nápolyi expedíciójában segélyezé. Kár, hogy a nevezett lap nem közli olvasóival, e kráter mért nem nyílt meg Angliának valamely kies fekvésű pontján, mert igazságtalanság, hogy az illető angolok még saját zsebükből voltak kénytelenek a vesztőhelyre való utazás költségeit viselni.

*

Alig hogy a pápa végig áldott minden országot, a Vezuv is napokint új-új krátert nyitott meg. Spanyolországban kiütött a carlismus, Franciaországban Hugo Victor „rém-esztendeje“, Oláhországban a zsidó-üldözés, Amerikában az Alabama-ügy, Angliában a minsterkrízis, Portugalliában kiterítették pluviálóját az arrogáns pápai nuncziusnak, Austriában beütött a jézsuita és Magyarországon kiütött a választás.

Egy ország sem menekült meg a szent atya áldásától s azóta szaporodnak a fekete pontok a láthatáron, mint a legbujább anathema idejében. Ideje, hogy Európa követelje Rómában, miszerint vége szakadjon az átkos áldáshódásnak. *Periculum in roma.*

Debreczen városa t. választóközönségéhez!

Uraim! Debreczennek sem multjához, sem jelenéhez, sem jövőjéhez nem méltó azon kicsinyes irigység, a melylyel engemet megkárosítani törekszik s az országot jó kedvének egyik kiváló tárgyától megfosztani iparkodik.

Mély megilletődéssel és honfi fájdalommal vette tudomásul az egész ország Debreczen ezen hazafiatlan és valóban kegyetlennek mondható szándékát.

Valóban, egy óriási, a késő ivadék tudósai által föl nem fejthető ellenmondásképen maradánd az ámuló utókorra, hogy Debreczen városa addig, míg nem átalja Tisza Kálmánt az ország nyakába varrni, sajnálja tőlem az én szeretett és közkedveségnek örvendő Están bátyámat, s tőle a nevető emberiséget megfosztani készül.

Ott van pedig a szomoruan intő példa, ott van a példás intelem, melynek láttára magába szállhatna Debreczen városa.

Avagy éldős magán kívül kit áztatott, kit öntött le Pesta bátyánk valaha?

És Tisza iszapos ársait nem ríjja-e az alföld?

Dobreczen legyen a neved, ha megteszed, Debreczen!

Tiszánál soha se támadjon nagyobb embered!

Kálvinista vagy, a meddig meleg a tested, és olyan lutheránus — sem alatta sem fölötte-féle „közép“ politikát pártolsz; nem böjtölsz, hust sem eszel, hanem Tisza-halat zabálsz, ó Debreczen; szállj magadba a míg nem késő, ó Debreczen; ne járj kék strimfliben ó Debreczen; mit akarsz te az „időkkel“ meg a „módokkal“ ó Debreczen? Maradjon meg programmodnak a töltött káposzta, az töltve is van, még sem sül el; maradjon meg a kolbász, ó Debreczen, az is töltve van és még sem sül el. És éljen Están bátyánk, ó is ért a töltögetéshez, és a töltés eddig a leghasznosabb óvszer a vizenyős Tisza ellen.

Szíveld meg szavaimat Debreczen, ha jót akarsz — nevetni.

Borsszem Jankó.

A rumuny codulu penaluluiból.

§ 2. Valami tett csak akkor fenyegethető, ha a fenyegetés előre volt törvénybe iktatva, még mielőtt a tett elkövetetett.

§ 4. A külföldön elkövetett bűntények rendesen nem esnek fenyegetés alá.

§ 6. Rumuny törvény szerint tüzetesen üldözöbe vehető:

- oly zsidó, ki a külföldön egy ember életét megmenté;
- oly izraelita, ki valamely külföldi törvényszék által valamely bűnténytől vagy áthágástól fölmentetett;
- oly héber, kit valamely külföldi törvényszék már elítélt s büntetését kiállotta;
- oly jordán, ki gyanus mértékletesség által a népet elbutító borszesz fogyasztását részéről nem segíti elő;
- oly jakhez, ki be nem tudja bizonyítani, hogy ezüst kanalat lopott.

§ 38. Azon áthágás, zsidó anyától születni, élet-hossziglan tartó börtön által fenyegetik.

§ 40. Oly értékek, mik zsidó tulajdonában vannak, azon esetre, ha kiderül, miszerint azokat örökség, ajándék vagy vevés által szerző, confiscálhatatnak.

§ 43. Büntényi kísérlet csak azon esetben fenyegetik, melyet a törvény világosan megjelöl. Zsidóknál, a körülményekhez képest, a büntényi kísérlet elmulasztása is megfenyíthetetik, annak meghatározása, valljon ily körülmények forognak-e fenn, a törvényszék idevonatkozó megállapodásától függvén.

§ 47. Ha többen közösen követnek el büntetett s egy vagy több zsidó találtaik a részesek közt, a többi büntetlen marad.

§ 55. Ha ki valamely cselekedet elkövetésénél a 12. évet még nem fejezte be, e miatt kereset alá nem kerülhet, kivéve ha a tettes zsidó, kinél a kriminális felelősség azon időpontban következik be, midőn a világra jó.

§ 58. Süketnéma, ki híjával van az általa elkövetett bűntett fölismérésének, fölmentendő; süketnéma zsidóknál azon törvényes praesumptio bir érvénnyel, miszerint a süketnémaságot csak szinlelék.

§ 66. Oly személyeknél, kik a zsinagógába eljárnak, nincs helye a büntényi keresés és végrehajtás elévülésének.

Zárparagrafus. A zsidó, máglyán szabadittatik föl a törvénytelen üldöztetéstől.

Ártatlan beszélgetés.

Kurta. Te, a jezsuiták, ha az utcán mennek, miért sütik földre szemöket?

Fejes. Azt akarják mutatni vele, hogy inkább a földet óhajtják mint a menyországot.

Árviznézés.

— From our own —

Szeged.

Johnny dear,

Me voilà de rechef a kíséretben. Ismered dispositióimat még keleti utazásomról. Suez cuicum. Ubi bene — dort gibt's auch Fleisch. Allons-y gaiement! Geh'ma also! S itt vagyok!

Szeged!

Fülig drappiroztam magam kaucukba, a mi nem azt jelenti, hogy meztelen voltam. De attól tartottam, hogy az alföldi sár be fog csorogni a waggonba. Nem csorgott, mert az is vízzé vált ex offo s ki volt rendelve a mezőre.

Maliczián ertappolom magam! De hát — c'est plus rocfort que moi. Az ertappolásról átmehetek az étappe-ra s az étappe-ról az étlapra — s ez, amit ígért, glänzend beváltotta. Quel menu! Minden primeurs ott illatozott. Még a primeur minister is, ki ezúttal finom politikai szakácsnak vált be.

Il-y-avait les petits pois — pour rendre légers les grands (t. i. poids d-vel.)

Jó vicz ez így ebéd után, mikor kint a melegben szorong, izzad a sok falusi gratuláns, míg én a compartiment árnyas oldalán szivarozok s a csütökát kidobom az ablakon, hogy néhány kis Bimbó Sanyi (diminutiv für Rózsa Sándor) hajba kapjon érte.

S míg a főispány dombtakaró fehér mellényének Montblancját hódoló concavitásba igyekszik szónokolni, szörpölöm a madeira dryt.

Három a fázán

Dry, dry, dry.

Ez a legszebb népdal s igen jól lehet mellette emészteni.

Csillogó, ragyogó lemezek! Az öntések! Ezeknek csinálunk árvizitet. Avant nous — le déluge.

Fois gras de Savarin!.. láttam én már ennél több vizet. Aber, man muss, um den Ghibellinen zu schaden mit den Welfen heulen!

Hm, ezek az új Potemkinek, mintha pingált inséget mutatnának a fölségnek.

Nehéz ez a Dry! Kezdek bolondokat beszélni. Nem jó reporterkedni doppio pranzo. Aber ist mir allesanzo.

*

Szegzárd.

Halászlé nélkül váltam el Szegedtől. Pah!

Elég halászlé ez a Tiszaöntés.

Hosszan, s vizenyőssége daczára vagy épen ezért meddő sokaságban terjed el az egész al'öldön, mint a geszti pápa programja. Itt-ott egy deákpárti gólya, ki a fuvalkodó békát rátüzi hosszu orrára. Mig kisütik, hogy a Deákpárt a békapártot decimálja. Csak azt nem értem, miért piros a gólya orra, mikor hát mindig vízben tartja?

Feleljen erre a te Estánod.

Szegény Pista bácsi!

O, ki a debreczeni bópárt leghivato'tabb képviselője, ő csöppen ki a bizalom kulacsából a hálátlanság hortobágyi homokjába.

Különben, ami az ivást illeti, a bihari felkiáltójel (csak nem mondhatom bihari pontnak ő hosszadalmasságát) stellt seinen Mann. Nem volt ebédutáni ülés a házban, melyben felkészületlenül jelent volna meg az utósó időkbén. Están pótolva lesz.

S ha acceptárod a duna-pataji kerület helyett a Tisza-Patayt s hozzá adod Révész és Molnárt — megvanak a vizignatusok.

Szegzárd, a sluhabenedictinusok venyigés magaslatival domborodik előttem. Nem volt időm Auguszszal kezét szoritanom. Az ő keze most üres.

En avant! Tovább, tovább!

*

Kikinda.

Inkább gyalog az árokparton, inkább éles gerinczű ló hátán Rumélia éles gerinczű hegyein, inkább dereglyén a Heilesponon mint forsponton ez országuton át.

Magyar országut! Timbuctu vármegye! Por! Meleg! Zökkenés! Döczenés! Csaknem nyelvem végét haraptam le, a miért kár volna, mert most köszörültem ki újra. Visceráim örült cancant jártak, agyam csárdást tánczolt. Szegény alispán! Ő megfizette! Prickulum in mora! Cynicus vicz — de mikor oly kutyauton megyünk!

S az árviz, az inség?

Majd vacsora után.

Hived

Caprimetti Relli.

AZ „ELLENÖRBÖL.”

Kutyabagos. Ma Csávolszky Lajos a nép határtalan lelkesedése, dörgő taraczkok, zugó harangok, éljenorkán közt vonult be ide választói közé, kiket az ünnepelt nyájasan fogadott.

Temesvár. Ma érkezett ide a király, kit elég jól fogadott a közönség.

A Tréziastadtból.

Szónok. Megkaptuk az 1867-ki XVII. törvény-cikkben a zsidó emancipatiót; az 1868-ki XL és XLI. törvény-cikkben a honvédelmet; az 1868-ki XII. törvény-cikkben az adótörvényt; az 1848-ki V. törvény-cikkben a választási törvényt, az ezer . . .

Köbi, Mit beszél nekünk ez az ór anygi numerost? Nem akaronk mink rakni a lotriba!

*

Krump Selig (sánta.) Én őszinte ember vagyok és kimondom egyenesen, hod elljen a Jokkái!

High Life.

Ce vendredi.

Kricsi dear,

Á derby rágyogó volt. Á gyeplő oly elasticus, mintha Rreithoffertől származná.

Szegény Rreithoffer! Old galoshman! É morto. Szeme lakaucsukódott s nincs waterprooféta ki őt ismét föltámászsza Condon matum est! Mennyi k e b e l s i r r u t a n á ! O válóságos vadlimecuma volt a high lifenák. Nie obne! Jamais, never, mai, nunquam, kellene beszélmem neked. Sok volt á Rreiter és még több á H offer. Abimé, écrasé, flétri, futch! „Lábáncz“, á kirre három forintbá fogádtám, cserrebe hágyott. Lábáncz kurruczul lefőzött. Tout courroucé contre Labance! Á másik favou-ritem, kivel oly nágyon rrokonszenvezek, á „Blitz Major,“ jobbán sikerrült.

(Folytatása a tulsó oldalon.)

Einfach azért, merre nem fogadtam rá. S há tetteleg nyertem volna is, megblitzelt volna! Pa si bete. Was?

Á kocsizásbán több változatosság volt most, mint egyébkor. A négykerreki fogatok ápránként eltűnnek; csak kétkerreki járunk. Remélem esztendőre már mint Fortuna egy kerreken fogunk kucsirrozni. Én ezt is anticipáltam — én gyálog kucsirrozok, há csak a kis zsidót nem ákárrom kitüntetni, hogy leereszkedőleg fölkapáskodom melléje. Nem kell éreztetni vele, hogy — verstest?

Fliesirról ákárítam még irni neked, ki az ő komédiás-sportjában nekem nágyon tetszik. Á személyzet felle ki ákár lépni és Nelli férje nem leli szerrdáhelyét. Csak Lujzi márrádjön, az á kis blahadmírrábilis cziczuská. Á többi? — Bagage!

Your

MONOCLES.

Nyilt levél Tisza Kálmán urhoz,

Méltóztatott, tisztelt nagy ember, választóíhoz intézett kurucznyelvű beszédében szórol szóra ezt mondani:

„Azok után különösen, miket a kormánypárt magyar nyelvű hírlapjai mindegyikében olvastunk, aggódunk kellett, hogy hazánk e háboruba bele fog kevertetni;“ és „az akkori magyar miniszterelnök Andrásy Gyula gr. e tekintetben velünk egy nézetben volt.“

Ha a miniszterelnök önnel e tekintetben egy nézetben volt, akkor minek rontá tisztelt hazafi szép természetét a hiábavaló aggodalommal?

Tisztelettel

Logika.

A gyógyszerészek közgyűléséről.

Elnök. T. gyülekezet! Énekeljük el mindenek előtt a Tedeum Laudanumot, mert szerencsésen megértük a mai gyűlést is. (Mind élénklék.) A lefolyt év oly simán folyt le, mint a leghigabb decoctum vagy emulsio. Teendők mint eddig, nem voltak, úgy hál' istennek, ma sincsenek. Valamint az Extractum Aloes minden századik évben egyszer virágzik, úgy mi is minden évben egyszer tartunk gyűlést, hogy a kartársi szeretetünk Emplastrum adhaesivum borussicumával szorosabban egymáshoz csatlakozzunk. (Élénk helyeslés.) Fölteszem, hogy ezentul is így folyandnak dolgaink, s ezen suppositorium . . . akarom mondani: suppositio alatt békésen üdvözlöm önöket. Együk meg együtt a kartársi szeretet mákonyos kifiljét. (Helyeslés.)

Egy tag. De kérem . . .

Elnök. Bocsánat, mihelyt ön „de“ szóval kezdi, már ez oppositio készül lenni,ilyent pedig nem engedhetek meg, mert nem kell Oleum jecoris asinit önteni a szenvedélyek tűzébe. (Helyeslés.)

A tag. E rendreutasítás Oleum crotoni gyanánt hat bőrömre és kútegeket idéz elő lelküetem epidermisán.

Elnök. Kenjük be a kölcsönös elnézés Linimentum volatilé-jával. Lám, hisz én nem akarok önöknek Pulvis Lycopodii-t hinteni szemökbe, beszédem nem borsos mint

a menthe piperita, hanem szunyalként akar hatni a háborgó kedélyekre. (Némelyek bóbiskolni kezdenek.)

Második tag. Azonban . . .

Elnök. Pardon, uram, az „azonban“ szó már kifogást jelent,ilyet pedig mint a veszekedés csiráját magában foglaló tettet nem engedhetek meg, mert belőle sok Magnesium carbonicum hyperoxydatum keserősége háromolhat tárgyalásainkra, melyeket azután Syrupus rubi idaei-val sem édesíthetünk meg.

Jegyző (közbeszól.) Kérem, elnök ur, eltörött a ceruzám. Nincs önnél egy kis Emplastrum cerussae?

Elnök. Emplastrum diachylon simplex is elég lesz tán; itt van.

Harmadik tag. Hát a tárgyalásokat nem kezdjük meg?

Elnök. Én úgy hiszem, legjobb lesz ezentul is, mint eddig, az expectativ gyógykezelés híveinek maradnunk. Ne tegyünk semmit, hagyjuk az orvosokat praescribálni s a természetet működni. Majd elvégzi ez az egylet teendőt, melyek úgy sem léteznek. (Helyeslés; néhányan alszanak.) Egy indítványal azonban mégis bátorokdnam a t. közgyűlés elé merészkedni, t. i. azzal, hogy mindnyájan fényképeztessük le magunkat. Reménylem, ez ellen senkinek sincsenek scrupulusai, unciái pedig még kevésbé.

Mind. Nincsenek.

Elnök. A photographiákat aztán kiki albumba gyűjtheti magának.

Egy tag. Igen, de minő albumba?

Elnök. Nem bánom, akár Saccharum albumba is, (Élénk helyeslés.) — akár pedig graecumba.

Sztupa. Ez unguentum porcinum,ilyet beszélni! . . . Hallatlan! (Zaj.)

Elnök. Ugy látom, hogy a t. tagok e nézetemhez úgy adhearálnak, mintha Mucilago gummi arabici-val volnának bekenve. Teendők tehát világos, mint az Aqua destillata, és tiszta, mintha az Acipenser huso-ból nyert Ichthyocollával volna megtisztitva. Nem marad tehát egyéb hátra, mint a photographhoz mennünk. (Helyeslés.) Ezért bátorokdom most a tisztelt elaludtakat felköltetni. (Egy orvosságos üvegből kihuzza a dugaszt, minék hangos czuppanására az alvók felébrednek.)

Egy tag. Mielőtt mennénk, még bátor vagyok a t. gyülekezetet fölszólítani, hogy a t. elnök urat, ki ily szenvedélytelenséggel és nyugodtsággal tudja vezetni fontos tanácskozásainkat, hangosan éltessük (Éljenzés) és jövőre is elnöknek megválaszszuk. (Az electuarium . . . azaz hogy electio megtörténik, és kimondatik, hogy az elnök urat: da ad scatulam, signa: praesidens.)

Bérmálás.

Hugo Victor az ő „année terrible“-jének 1-ső kötetében beszél a nagy reformátorról, Pierre Lutherről. Joggal várhatjuk e mű 2-ik kötetétől, hogy abban a következő férfiakról lesz említés: Bogumil Schiller, Jean Baptiste Bismark, Jérôme de Moltke, Anatole Deák, John Dickens, Charles Bright, Fridolin von Humboldt és Florestan Guttenberg.

A tűzokádó vén taljánok.

Alabama.

— Impromptu. —

Alabáma, Alabáma,
A hol voltál két év előtt
Ott vagy, kedves, te még máma.

Tenger azon szájak száma
Kik ásitnak, ha neveznek,
Alabáma, Alabáma!

Már azt beszélte a Fáma
Megoldanak végre téged:
Árva lapok karja, táma!

Diplomaták nehéz háma —
Kopaszodol tőle egyre
Alabáma, Alabáma.

Az igazak édes álma
Jusson végre osztályodul,
S menj a hol virít a pálma.

Adja a szent Dalaj-Láma
Hogy már egyszer elfúhassuk:
A I l a h i l A l l a h a b á m a !

Sanyi: Están ezimborá,
hogyan hogy az hűtlen debrecze-
niek elesaptak?

Están: Meglátszik Sanyi,
hogy a történelemben járatlan
vagy. Tudod-e mi a fendum, a
hübér rendszer?

Sanyi: Hogy ne tudnám,
de már az elmúlt.

Están: El ám, csak hogy
ha a hűbér rendszernek vége,

akkor következnek a csap. Azért csaptak el, üssön belé-
jők a Borsszem Jankó.

Ha valamely t. olvasónk hajlandó a „Borsszem Jankó“ első teljes évfolyamát akár ket-
tős áron is eladni, szíveskedjék azt mentől előbb
tudatni e lap *kiadóhivatalával.*

A szerkesztő postája.

N Bajom, penzionált tanító. Nagyon vastag. — „Hozzá.“ E
forma divatját multa. Aztán paprikás időket élünk most. —
Sz. Németi, T. Folytassa. — Kalocsa Hogy az a Ludas Matyi
szabólegényből vedlett íróvá? Valóban, nem tudtuk, hogy vala-
mikor tisztességes mé-e e-esterséget is folytatott. — Debreczeni
képtárgy. Nem féltjük mi Estánunkat. Hordo est anima rerum. —
Kulacs. Nem kotyog. — Debreczen, Kálló, Szoboszló, Körmen, Kassa,
Sziget, Temesvár, Lugos, H. Bősörmény, stb. stb. Köszönet a
részvétért, melylyel E. bátyánk bukta fölött igyekeznek szomoro
dott szívünket megvigasztalni. A veszteség pótolhatlan, a csap
ás nagy. — Pest, X. Fölhasználtuk. — Jardinett (?) A tenta-
foltoktól és pénzmaszagtól nem tudtuk elolvasni. — Pinczehely, V.
Míg a többi agyonbeszélte a házat, Szluha Náci agyonhall-
gatta azt, még pedig három éven át. Ne hántsuk e tisztés
férfit! — Berzence. Nem értjük a telegrammot.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

(kétsas-utca 24. sz.)

A DIVAT.

Negyedévre 2 frt.

Képes Világ.

Negyedévre 1 frt. 50 kr.

KÖNYOMDA,
TÖM-ÖNTŐDE
és
GALVANKÉPÉSZET.

KÖNYVNYOMDA.

KÖNYVKÖTŐDE,
HORG-EDZÉSZET
és
KIADÓ-HIVATAL.

Pest-bécsi irodalmi és művészeti intézet

DEUTSCH TESTVÉREK

a Deutsch-féle részvény-társaság és Deutsch L. egyesült vállalatai,

az osztrák, angol, porosz, francia, würtemb. művészet és tudomány nagy arany érem és az 1871-iki londoni nemzetközi világkiállítás oklevelének birtokosai.

Központi iroda: Pest, József-ter 6. sz.

A t. üzletvilág, hitelintézetek, s

kiválóan a takarékpénztáraknak

ajánljuk legszabatosabb kiállításu

ügykezelési nyomtatványainkat,

a legdiszesebb és legolcsóbb kiállításu

HITELPAPIROKAT,

minők:

részvények, részjegyek, zálogkötvények

és

árulevelek,

melyeknek kiállításában minden vállalattal versenyzünk.

KLEINE LEUTE.

Negyedévre 1 frt.

KIS LAP.

Negyedévre 1 frt.

Magyarország és a Nagyvilág.
Negyedévre 2 frt.

Borszem Jankó. — Hírmondó.
Negyedévre 1 frt. 50 kr.

Ungarische Illustrirte Zeitung.
Negyedévre 1 frt. 50 kr.

Illustr. Ungarische Volkszeitung.
Negyedévre 1 frt.